

פרשת אמור
כניסת השבת : 19:04
צאת השבת : 20:08
רבנו תום : 20:50
אופק ת"א
ט"ו אייר תש"פ

"עטרת מרדכי אליהו" בית תורה וחסד

בית מדרש יום וחצות לילה. לימוד משניות והזרה הקדוש לעילוי נשמת הנפטרים. ובית תמחו לנזקקים על שם ולעילוי נשמת מור מרן הראשון זצוק"ל המקובל האלקי הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א ולעילוי נשמת הצדיקים הקדושים: רבי יעקב רבי ישראל רבי מאיר ורבי אלעזר למשפחת אביהערא זיע"א ולע"ג הנאזים הצדיקים: מרן הראשון זצוק"ל הרב עובדיה יוסף זצוק"ל הרב יורם מיכאל אברל' זצוק"ל זיע"א

פרשת השבוע
חמורת מרן
הראשון זצוק"ל זיע"א

תפילה בלי מחשבת פיגול "לְצַנְנֵם תִּזְבְּחוּ" (כ"ב, כ"ט)

כתב רש"י: "אל תשחטו על מנת לאכול למחר, שאם תחשבו בו מחשבת פסול, לא יהא לכם לרצון".

בהקשר לכך ישנה הלכה מעניינת בשולחן ערוך (אור"ח ס"י צ"ח סעי' ד): "התפילה היא במקום קרבן, ולכן צריך להיזהר שתהא דוגמת הקרבן בכוונה, ולא יערב בה מחשבה אחרת, כמו מחשבה שפוסלת בקדשים. ומעומד דומיא דעבודה, וקביעות מקום כמו הקרבנות, שכל אחד קבוע מקומו לשחיתו ומתן דמו. ושלא יחוץ דבר בינו לקיר דומיא דקרבן שהחציצה פוסלת בינו לבין הקיר וראוי שיהיו לו מלבושים נאים מיוחדים לתפילה כגון בגדי כהונה, אלא שאין כל אדם יכול לבזבז על זה. ומכל מקום טוב הוא שיהיו לו מכנסיים מיוחדים לתפילה, משום נקיות". **זאת אומרת**, שהמתפלל צריך לשים לגד עיניו שהוא ככהן המקריב קרבן ונמצא בבית המקדש והעיקר זו המחשבה, כי אם שוחט וחושב לאכול מחר הרי זה פסול, ובתפילה צריך שתהא בכוונה צלולה, מחשבת תפילה בלבד.

שמירת המצוות בהידור "וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוַתִּי וְעִשְׂתֶּם אֹתָם אֲנִי ה'" (כ"ב, ל"א)

מה היא השמירה ומה היא העשייה?
כתב רש"י (בשם תורת כהנים כ"ב, קל"ו): "ושמרתם" – זו המשנה, 'ועשיתם' – זה המעשה". לומר לך שלא די בלימוד (השמירה) או במעשה (העשייה) לחוד, אלא צריך את שניהם (נראה פירוש אחר בראב"ט).

יש לבאר עוד: השמירה היא בבחינת (מועד קטן ה' ע"א): "עשו משמרת למשמרת", דהיינו הוספת חומרות על גבי מה שאסרה התורה, כגדר וסייג. ואילו העשייה היא שורת הדין עצמה. החשיבות ב"שמירה", כלומר בהוספת החומרות, היא בכך שהיא מגלה את אהבת ה' של האדם, שאינו מסתפק במצוות שה' ציווהו, אלא הוא מוסיף חומרות והידורים. אולם, על האדם לדעת שלא לערב את התחומים, ציווי הוא ציווי וחומרה היא חומרה. זאת כדי שלא יבוא לידי איסור "בל תוסיף".

חשבון ליום החג אם יבוא המשיח עד ממחרת השביעת תספרו חמשים יום (כ"ג, ט"ז)

על פי זה, מחשבים מתי יחול יום חג מתן תורה, והוא ביום החמישים אחרי חג הפסח כמצוות התורה. הרבה פוסקים הסכימו, שלמרות שחג השבועות הוא חמשים יום אחרי פסח, אף על פי כן אם יבוא המשיח לפני החג ויבואו שני עדים להעיד על מולד הלבנה, ועל פי עדותם ישתנה התאריך בלבד ולא היום בשבוע, תתקבל עדותם והחג יהיה בתאריך שייקבע על פיהם. אך, אם ח"ו לא יבוא המשיח עד אחרי החג, ויבואו עדים ויעידו על המולד, לא תועיל עדותם ולא יחגגו שוב את החג, כיון שכבר עשו את החג על פי החשבון הפשוט של מ"ט יום שאחר הפסח.

קדושת הכהן בזמן הזה "וְקִדְשְׁתוּ כִּי אֵת לֶחֶם אֱלֹקִים הוּא מְקַרֵּב" (כ"א, ח')

התורה מנמקת את קדושת הכהן בכך ש"את לחם אלקים הוא מקריב". לפי זה אנו עוללים לחשוב, שמצוות "וקדשתו" קיימת רק בזמן שביית המקדש קיים, כאשר יש קרבנות, אך בזמן שאין בית מקדש מצוה זו אינה נוהגת. ואכן, יש מעין רמז לכך בהלכה, בדעתם של מספר פוסקים (עין משני"ב רפ"ב ס"ק י"ב ולשער הציון ס"ק ט"ו, כף החיים ס"י קל"ה ס"ק ח"י) שסברו שאין להעלות כהן קטן פחות מ"ג לעלייה הראשונה לתורה מפני שאין הוא ראוי להקריב קרבנות (ראה בפסקה הבאה). אבל האמת היא שקדושת הכהנים קיימת תמיד, ולכן הוסיפה התורה ואמרה: "קדוש יהיה לך" – בין בזמן הבית ובין שלא בזמן הבית.

(דברי מרדכי)

תנא דבי אליהו
חידושים בפרשה

לכבוד הילולת רבי שמעון בר יוחאי זיע"א נביא מעט מהנהגות הרב זצ"ל ביום זה

בל"ג בעומר בכל שנה ושנה היה הרב מקיים "עולו ואתו ואתנשו להילולא דרבי שמעון", בחיבה יתירה ובהכנה גדולה. כבר בשבת שלפני ההילולא היה הרב מצווה לשיר לאחר קבלת שבת את הפיוט "אפתח פי ברינה לכבוד זה התנא הוא רבי מאיר" (יום הילולתו באותו שבוע, י"ד באייר), ואחריו בחשק ובנעימה את השיר "בר יוחאי נמשחת אשריך".

את השיעור השבועי באותו שבוע היה הרב מקדיש באריכות ללימוד לכבוד הרשב"י, בביאור מאמריו, דברי תורתו וסיפור שבחיו שבגמרא ושבוזרה הקדוש. בחינוניות ובהתרגשות מיוחדת ובתוספת חידושים מדיליה ומרבנן קדישי מארי לתלמוד ומארי דזין, ומאריך בדקדוק ובהתלהבות קודש, בסיפור הסתלקות רבי שמעון המובא באדרא זוטא. וכל רואה ושומע ותענג בדשן נפשו ומרגישים נמצאים ממש עם המלך במסיבו בהילולא רבא.

בליל ל"ג בעומר היה הרב נוסע למירו. בהגיעו למקום אש להבת שלהבת, מקום מנוחתו של רבי שמעון בר יוחאי, בתוך כל הדוחק היה עומד וקורא מרישא לסיפא את כל האדרא זוטא, וכשמסיים אומר קדיש ופותח ברינה ותהילה, בשיירת בר יוחאי, בחדוותא וברעותא דליבא, וממשיך בעזו ותעצומות בשיירתו של מרן הבן איש חי "ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי", כל הבתים מאות א' עד אות ת'. אשרי מי שזכה לראות את פני קודשו באותם רגעים, פנים מאירות ושוחקות, מרקד וקופץ ממש לכבוד שמחתו של רבי שמעון.

בהגיעו למילים "קולו זימר עריצים" היה הרב מורה ומסמן לשיר בלשון הווה "מוזמר עריצים ומציל הלחוצים", ומעודד לשיר בכוח ובהתלהבות לעורר את זכותו ופעולתו של רבי שמעון.

בהגיעו למילים "שלום רב על משכבו" היה מצביע בידו לכיוון ציונו של הרשב"י. ובהגיעו למילים "הוא ימליץ טוב בעדינו" היה הרב מורה ומסמן לשיר בלשון הווה, "הוא ממליץ טוב בעדינו", ואין קץ לחידו, נהירו, ורעוא, דאשתכחו ברבנו בהאי שעתא.

משם היה הרב מקיים את אשר כתב הבן איש חי, שראוי ללכת בל"ג בעומר גם לקברו של רבי יהודה בר עלאי ע"ה, שגם הוא מתלמידיו של רבי עקיבא, וגם לו יום זה יום שמחתו. הרב היה שוהה שם שעה ארוכה, עורך את כל סדר ההדלקה, מאריך לנצח על כל השירה והזמרה בשמחה, בעריבות ובנעימות, ובפרט בשיר האהוב לו "ארץ הקדושה יקרה וחמודה", כפי המובא בספר חרדים שנהגו מקדמת דנא לשיר זאת על מצבת רבי יהודה בר עלאי.

כמוכן שלאורך כל ליל שימורים זה, עם כל הדוחק והמאמץ, היה לרב זמן וסבלנות להקשיב ולהאיר פנים לכל מבקש ושואל, לברך, לשמוח ולהתייחס למאות הניגשים לקבל את פני קודשו ולברכם איש כברכתו.

שנים רבות היה הרב ממשך לבית החיים בצפת, לפקוד את קבריהם של מרן הבית יוסף ורבנו האר"י זיע"א, ואף ממשך לטבריה לרבי מאיר ולרבי עקיבא. בשנים קודמות היה הרב נוסע עם הציבור באוטובוס ודורש להם מענייני דיומא.

פעמים שהיה מתחיל את קריאת האדרא ברכב ומסיים במירו. פעמים שהיה הרב מקדים לילך לרבי יהודה לפני רבי שמעון.

ופעמים שהיה מוסר את השיעור של יום שני "קול צופייד" אצל רבי יהודה או במירו. במתחם הישיבה.

בכל פעם שהיו באים לרב ל"חלקקה", היה הרב דואג להעמיד את הילד ואת אביו ואמו בצורה שהצלם יוכל לצלם יפה. גוזר מעט משערותיו של הילד, עוטפם בנייר, ונותנם לילד ואומר לו לתת לאמו שתשמור לו את השערות האלה עד לחתונה ואז ישליך אותן למדורת ל"ג בעומר, מברך את הילד ותיכף מתחיל לשיר לכבודו "בר יוחאי". **בין** כל הבאים לרב ל"חלקקה" בליל ל"ג בעומר, היו באים גם נערים שקיבלו על עצמם להתחזק וכיבדו את הרב לגזור משערות ראשם הארוכות...

(באור פינד)

ל"ג בעומר בהלכה

שאלה: אשכנזי שיש לו חבר ספרדי שמתחנן לאחר לדי בעומר, או ספרדי חבר לאשכנזי. האם מותר לו לבלי ל"ג בעומר להשתתף בחתונתו כשיש בה תזמורת?

תשובה: מנהג הספרדים ברוב המקומות שמפסח ועד לדי בעומר נוהגים בכל חומרות העומר - לא מסתפרים, לא מתגלחים ולא מתחננים, ומלדי והלאה נוהגים היתר בכל. ואמנם לדעת חכמי המקובלים (עי"פ האריז"ל) נהגו שלא להסתפר או להתגלח עד ערב שבועות (עיין כפה"ח סי' תצ"ג ס"ק י"ג).

אצל האשכנזים יש מנהגים שונים יש שהחמירו מיי"ח באייר עד שבועות, ויש שהקלו רק בל"ג בעומר ומחמירים עד שבועות (עיין משנ"ב שם ס"ק י"ד).

להלכה: ספרדי יכול להשתתף בחתונה בל"ג בעומר כיון שבלאו הכי נוהגים בו קצת שמחה, אבל אסור לו להסתפר או להתגלח. **אשכנזי** - רצוי שלא ישתתף בחתונת ספרדי לאחר ל"ג בעומר, אך אם הוא שושבין או חבר קרוב - מותר.

שאלה: האם טוב לידור כשעולים למירון בל"ג בעומר?

תשובה: בשאלה זו דנו בשו"ת חתם סופר (וי"ד סי' רל"ג) ובשו"ת שואל ומשיב (מהדורא חמישאה סי' ט"ל ע"ג ו) ובאריכות הובאו הדברים ב"שדי חמד"

א. **הנודרים** להדליק נרות ושמן על קברו של רשב"י, טוב הם עושים ויש להמשיך לנהוג כך. בעבר נהגו לזרוק בגדים יקרים במדורה שבמירון, ומצוה לבטל מנהגם משום "בל תשחית". **מאיידך** - מצוה היא להקדיש את דמי הבגדים הללו לשיפוץ הקבר והישיבה או או לבתי כנסיות ומדרשות לזכות את רשב"י.

ב. **הנודרים** להביא כבשים מצוה להתיר לו את הנדר, ואף אם לא התירו לו לא יקיים נדר זה שלא יכשל באיסור שחיטה, חלב נבילות טרפות, הרי זה מצוה הבאה בעבירה.

מצוה לעלות למירון ביום הקדוש, להרבות בלימוד התורה ובעיקר בספר הזהר. וכידוע רצונו של רשב"י כי ישמחו ביום זה, וכדברי בעל משנת חסידים. מצוה לשמוח בשמחת רשב"י, והנמצא במירון ישמח שמחה גדולה.

שאלה: יש אומרים לא לעלות לרבי שמעון בר יוחאי מפני הפריצות האם ראוי לחוש לכך?

תשובה: היום ברוך ה' אין שמה פריצות כי יש דרך לנשים, ויש דרך לגברים. ואסור להוציא לעז על מקום זה, כי הכל נעשה בצורה מסודרת כהלכה. מי שרוצה לראות דברים לא טובים יכול לראות, בבחינת "צדיקים ילכו גם ופושעים יכשלו בם". ("דברי מרדכי")

שיר פרידה

סיפר די"ר יעקב הדני: הייתי מחובר מאוד לרב זצ"ל, חודשיים בטרם עלה לגנוי מרומים, הגעתי לרב ומצאתי אותו כשהוא שוכב במיטה, ועיניו עצומות. ליבי אמר לי שלא אזכה לראותו שוב, על כן ניסיתי למשוך את תשומת ליבו לראות שוב את עיניו מביטות בי. קראתיו, לא ענני, דיברתי אליו ולא הגיב. וכך עמדתי ליד מיטתו זמן רב כשאני מנסה בדרכים שונות לומר לרב שלום.

לאחר שכשלו מאמציי, התיישבתי על כיסא ועיני כבושות ברצפה. ל"ג בעומר היה אותו היום, ואני, שמכיר הייתי ברב וידעתי חיבתו לרבי שמעון, פתחתי פי לכבודו של רבי שמעון ולכבוד הרב זיע"א והתחלתי לומר בקול נמוך "בר יוחאי". עיניי כבושות ברצפה ואני מזמר לי בשקט.

יד הונחה על כתפי, הרמתי ראשי לרב שמואל זעפרני שהיה עמי, והוא סימן לי בעיניו להביט ברב. ידו של הרב זעה בקצב השיר ששרתי. התרגשתי מאוד המשכתי לשיר כשאני מגביר את קולי, והרב בתורו מגביר את התנועות ביד.

וכך עמדתי בחדר בבית החולים, הרב שמואל זעפרני לצדי, ואני שר את בר יוחאי, לא דילגתי על בית ולא על אות אחת. כל תו בשיר ניגן בי בעוז, כפי שלא שרתו מעולם.

סיימתי את השיר. והרב מסובב את ידו ומקפל אותה, פעם אחר פעם. הסתכלתי על הרב זעפרני והוא עלי. הרב קורא לך, הוא אמר. התקרבתי. הרב פרס את ידו כמסמן לי שרצונו לברך אותי. הנחתי את ידו על ראשי ובעיני דמעות.

זו הייתה הפעם האחרונה שזכיתי לראות את הרב, ובעיני תמיד אזכור את הרב לצוק"ל כשנפשו מחוברת לרבי שמעון בר יוחאי.

שומעים חרפתם ומשבחים

סיפר הרב אריאל לוי מחברון: פעם היינו עם הרב במירון בל"ג בעומר, וכשהרב יצא מהציון הקדוש של רשב"י הוא הגיע לרחבה הקטנה לרקוד והיו אנשים מסוימים שזלזלו ברב. לידי היה משה בואנוס ז"ל, והוא היה קנאי גדול לכבודו של הרב. הוא רצה לצעוק עליהם, אך הם מעיזים לזלזל ברב. עמדתי מאחורי הרב וראיתי שהוא מרגיע אותו שלא ישיב להם, כי הרב היה מעביר על מידותיו.

הרב נשאר לשבות בצפת, וכשהלכנו עם הרב בשבת אחר הצהריים בצפת בא מישהו שלא היה בל"ג בעומר באירוע שזלזלו ברב והתחיל להגיד לרב דברי שבח על אותם אנשים שזלזלו בו. המדהים הוא, שהרב הוסיף לו דברי שבח ואמר שהם מכניסי אורחים ועושים חסד. הרב שיבח את המבזים אותו. המעליבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ומשיבים דברים לטובה. זכותו תגן עלינו.

("אביהם של ישראל" חלק ח')

לקראת עשור לפטירת מרן הרה"ג

הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

משלימים את רכישת בית כנסת "עטרת מרדכי אליהו"

וזוכים ב: א. תפילה לישועתכם מידי יום באשמורת הבוקר, והקדשת לימוד התורה של אברכי הכולל עבורכם עד לאחר הילולת מרן זיע"א (סוף חודש סיון).

ב. **פדיון נפש** לכלל משפחתם ע"י ראש ישיבת המקובלים בית אל בירושלים הגה"צ הרב ישראל אביחי שליט"א.

ג. **הנצחת** 2 שמות לברכה והצלחה או 2 שמות לעילוי נשמת, בלוח הנצחה מפואר שבבית הכנסת.

באהבה וברוב חיבה: רבני ואברכי "עטרת מרדכי"

לפרטים ורישום: 054-4477562 / 08-9397933

בתרומה של 99 ₪ 10X תשלומים

רוצים להקדיש יום ולילה של לימוד תורה בבית מדרשנו או ארוחה חמה יומית לנזקקים ל: ברכה, הצלחה, רפואה שלמה, זיווג הגון או לעילוי נשמת?

פנו ל: בית תורה וחסד - "עטרת מרדכי אליהו" רחוב הרב זכריה מדר 31 רחובות. ateretme@gmail.com | 08-9397933 | 054-4477562

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

רחמים בן שמואל, אליהו בן רינה ויוסף, שמעון בן צילה, שאול בן שלמה, שלום בן בנימין, בנימין בן שולמית, שלמה בן שמחה, הדסה בת ציפורה, עליזה בת גרציה, זויה יהודית בת חוה, שושנה חנינה בת סביחה, לאורית בת מלכה